

Str.Gheorghe Doja nr. 1-3
Tâgu Mures, Mures
Tel : 0265 267 870
Fax : 0265 261 093

DECIZIA nr.255/09.07.2012

Directia Generală a Finanțelor Publice Mureș a fost sesizată de **S.C. C S.A.**, asupra contestației înregistrate sub nr.x/18.06.2010, formulată împotriva Deciziei de impunere nr.x/20.05.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de organele de specialitate ale D.G.F.P. Mureș - Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr.x/19.05.2010, comunicate petentei la data de 28.05.2010, potrivit confirmării de primire anexată în copie la dosarul cauzei.

Întrucât în cauză a fost declanșată procedura de cercetare penală, prin Decizia nr.x/29.09.2010, D.G.F.P. Mureș - Biroul Soluționare Contestații a suspendat soluționarea contestației pentru suma totală de x lei (x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată + x lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată), stabilită prin Decizia de impunere nr.x/20.05.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, urmând ca procedura administrativă să fie reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Cu adresa nr.x/29.03.2011, înregistrată la D.G.F.P. Mureș sub nr.x/31.03.2011, în vederea reluării soluționării contestației înregistrate la D.G.F.P. Mureș sub nr.x/18.06.2010, S.C. C S.R.L. comunică Ordonanța nr.x/P/2010 din 17.12.2010 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Reghin, precum și Ordonanța nr.x/2/2011 din 14.02.2011 a Parchetului de pe lângă Tribunalul Mureș, prin care s-a dispus încetarea urmăririi penale față de învinuitul Pârlea Virgil Constantin, în calitate de administrator al societății în cauză, cercetat sub aspectul savârșirii infracțiunilor prevăzute la art.8 alin.(1) și alin.(2) și art.9 alin.(1) lit.c) din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Prin adresa nr.x/21.02.2012, Biroul Soluționare Contestații a solicitat Serviciului Juridic din cadrul D.G.F.P. Mureș, să comunice dacă Ordonanța nr.25/11.02.2011 pronunțată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Mureș este definitivă în sistemul căilor de atac.

Serviciul Juridic, prin adresa de răspuns nr.x/22.02.2012, înregistrată la D.G.F.P. Mureș sub nr.x/24.02.2012, comunică faptul că Ordonanța nr.x/II/2/2011 din 14.02.2011, emisă de Prim Procurorul Parchetului de pe Lângă Tribunalul Mureș, a rămas definitivă în condițiile prevederilor art.278 alin.(2¹) din Codul de procedură penală, modificate de dispozițiile art.XVIII pct.38 din Legea nr.202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor.

La pct.10.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2.137/2011, se precizează:

"10.1. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale.[...]."

Având în vedere cele anterior prezentate, **procedura administrativă de soluționare a contestației formulate de S.C. x S.A. din loc. Reghin, jud. Mureș**, împotriva Deciziei de impunere nr.x/20.05.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de D.G.F.P. Mureș - Activitatea de Inspecție Fiscală, **se reia** pentru suma totală de **x lei**, compusă din:

- x lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată;
- x lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206 și art.209 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, D.G.F.P. Mureș, prin organele specializate, este legal investită să soluționeze cauza.

A) În contestația înregistrată la D.G.F.P. Mureș sub nr.x/18.06.2010, petenta invocă următoarele:

- toate constatările cuprinse în actul de control se bazează pe comparațiile între "Situatiile de Lucrări" și "Bonurile de Consum" aferente lucrărilor efectuate. În acest sens, trebuie făcută precizarea că "Situatiile de Lucrări" se întocmesc prealabil executării lucrărilor, și conțin cheltuielile maxime care ar trebui efectuate pentru executarea lucrărilor, la parametrii solicitați de beneficiar, acest document stând la baza înțelegerii contractuale între părți. Pe parcursul executării lucrărilor situația din teren impune efectuarea lucrărilor strict necesare, din acest punct de vedere neconcordanțele între cele două tipuri de documente fiind absolut normale. Din punct de vedere financiar contabil, documentul primar care stă la baza înregistrării în contabilitate a cheltuielilor cu materialele este Bonul de Consum și nicidecum "Situația de Lucrări";

- faptul că lucrările nu au fost recepționate de beneficiar, facturate și plătite la nivelul la care au fost executate, demonstrează realitatea. Aprecierea

organului de control asupra realității sau nerealității executării unor lucrări de o asemenea amploare și valoare, din birou, fără deplasare/constatare la fața locului, este total eronată;

- de asemenea, modul de stabilire a bazei impozabile, prin calcularea unor coeficienți aferenți unei lucrări și aplicarea lor asupra altei lucrări și nu prin determinarea exactă a oricăror diferențe, este eronat;

- aceeași perioadă, baza impozabilă, T.V.A., documentație, au fost verificate la sfârșitul anului 2007, de către inspectori aparținând aceleiași instituții, rezultatul acțiunii de control fiind total opus celui prezentat prin Raportul de inspecție fiscală nr.x/19.05.2010.

B) Față de aspectele contestate se reține că, urmare inspecției fiscale efectuate de organele de specialitate ale D.G.F.P. Mureș - Activitatea de Inspecție Fiscală la *S.C. C S.A. din loc. Reghin, jud. Mureș*, ce a avut ca obiectiv efectuarea unei inspecții fiscale generale, în scopul verificării modului de calcul, evidențiere și declarare a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat al statului, precum și control încrucișat vizând relația cu S.C. R S.A. din loc. Reghin, jud. Mureș, solicitat prin documentul nr.x/25.02.2010, au fost întocmite Raportul de inspecție fiscală nr.x/19.05.2010 și Decizia de impunere nr.x/20.05.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, contestat parțial. Astfel, la Cap. III "Constatări fiscale" lit.A "Taxa pe valoarea adăugată" pct.5.1 din Raportul de inspecție fiscală nr.x/19.05.2010, au fost redate următoarele constatări:

În cursul anului 2007, S.C. C S.A. a facturat lucrări de construcții către S.C. R S.A. din loc. Reghin, jud. Mureș, pentru care au fost aplicate măsurile de simplificare.

Pe baza documentelor puse la dispoziție, organele de inspecție au concluzionat că o parte din lucrările cuprinse în situațiile de lucrări, ce au stat la baza emiterii facturilor în cauză, au fost efectuate în beneficiul persoanelor fizice x și x. Lucrările facturate sunt descrise în detaliu la Cap.IV "Alte constatări" din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr.x/19.05.2010, în cuprinsul Procesului verbal nr.x/19.05.2010, precum și în cuprinsul anexelor nr.3 - 30 la raportul de inspecție fiscală.

Ca urmare, facturarea lucrărilor respective trebuia făcută către persoanele fizice menționate, nefiind astfel întrunite condițiile prevăzute la pct.82 alin.(1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru ca unitatea să fie îndreptățită la aplicarea măsurilor de simplificare prevăzute la art.160 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În condițiile date, organele de inspecție fiscală au concluzionat că, în cursul anului 2007, lucrările de construcții în sumă totală de x lei nu au fost facturate către persoanele fizice x și x, ele fiind facturate în mod nejustificat către S.C. R S.A., motiv pentru care în sarcina S.C. C S.A. a fost stabilită suplimentar de plată taxa pe valoarea adăugată în sumă de **x lei** (anexa nr.1 la raportul de inspecție fiscală).

Totodată, în conformitate cu art.119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul fiscal, republicată, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere în sumă de **x lei** (anexa nr.2 la raportul de inspecție fiscală).

C) Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, având în vedere susținerile societății contestatoare și constatările organelor de inspecție fiscală, în raport cu actele normative în vigoare, se rețin următoarele:

În fapt, în cursul anului 2007, S.C. C S.A. a facturat lucrări de construcții în valoare de x lei către S.C. R S.A. din loc. Reghin, jud. Mureș, pentru care au fost aplicate măsuri de simplificare.

Urmare controlului, din analiza documentelor financiar-contabile puse la dispoziție, organele de inspecție fiscală au concluzionat faptul că, o parte din lucrările cuprinse în situațiile de lucrări, ce au stat la baza emiterii facturilor în cauză, au fost efectuate în beneficiul persoanelor fizice x și x, fiind facturate în mod nejustificat către S.C. R S.A din loc. Reghin, jud. Mureș.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală au reținut că, lucrările de construcții în sumă totală de x lei au fost facturate în mod nejustificat către S.C. R S.A., motiv pentru care în sarcina S.C. C S.A. a fost stabilită suplimentar de plată taxa pe valoarea adăugată în sumă de **x lei** (x lei x 19%), la care au fost calculate majorări de întârziere aferente în sumă de **x lei**.

În urma analizei situațiilor de lucrări prezentate cu ocazia controlului, organele de inspecție fiscală au reținut că *"foarte multe dintre lucrari se repeta in mai multe situatii de lucrari (ele apar a fi copiate dintr-o situatie in cealalta), in fapt este improbabil ca, dupa cateva luni si la alt obiectiv de constructii (din cadrul S.C. R S.A.) sa se presteze o lucrare care sa fie pentru aceeasi suprafata, necesitand acelasi consum de materiale, iar manopera sa se situeze la acelasi nivel"*, concluzionând că *"o parte din lucrarile cuprinse in situatiile de lucrari aferente facturilor emise catre S.C. R S.A, nu sunt reale, ele fiind imposibil de realizat datorita faptului ca in perioada prestarii lor, ori a fost datã in consum o cantitate insuficientã de material necesar lucrarilor (conform situatiilor de lucrari), ori, in perioada realizarii lor, nu au fost date in consum materialele necesare."* (...) *"Prin coroborarea datelor, elementelor, redate mai sus, ce au rezultat din materialul documentar verificat, se concluzionează ca in situatiile de lucrari aferente facturilor emise catre S.C. R S.A. au fost cuprinse lucrari nereale, lucrari care, in fapt, au fost efectuate in beneficiul persoanelor fizice x si x"*.

Prin Ordonanța nr.x/P/17.10.2010 pronunțată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Reghin, rămasă definitivă conform art.VII pct.38 din Legea nr.202/2010, prin Ordonanța nr.x/II/14.02.2011 pronunțată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Mureș, s-a dispus scoaterea de sub urmărirea penală a învinuiților x, în calitate de administrator al S.C. C S.A. pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.8 alin.(2) din Legea nr.241/2005 cu aplicarea art.41 alin.(2) și art.33 lit.a din Codul penal și Joarză Ioan, în calitate de administrator al S.C. R S.A. pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.8 alin.(2) și art.9 alin.(1) lit.(c) din Legea nr.241/2005, cu aplicarea art.41 alin.(2) și art.33 lit.a din Codul penal.

În acest sens, prin Ordonanța nr.x/P/17.10.2010 pronunțată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Reghin și Ordonanța nr.x/II/14.02.2011 pronunțată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Mureș, au fost precizate următoarele:

- *"Simpla afirmație în care se susține că deși ultima factură emisă către persoana fizică x a fost în data de 11.07.2008 (recepția fiind efectuată la data de 24.02.2009), au mai fost efectuați în beneficiul acesteia 4321 km transport material, nu conduce la reținerea în sarcina învinuitului a infracțiunii de evaziune fiscală, în condițiile în care nu există documente contabile care să stabilească comiterea acestei fapte (facturi fiscale emise către S.C. R S.A.). Mai mult, din declarațiile învinuitului x și a martorilor ... rezultă că pentru operativitate și scăderea cheltuielilor, materialele de construcție erau transportate la mai multe puncte de lucru cu un singur mijloc de transport, iar pe foaia de transport era menționat doar ultimul destinatar";*

- *"deși organele fiscale au reținut că din bonurile de consum aferente obiectivului REMES a rezultat că au fost date în consum materiale care nu se pretează lucrărilor cuprinse în situațiile de lucrări aferente facturilor emise către S.C. R S.A. ... s-a constatat că această acuză este nefondată, întrucât în urma deplasării la fața locului, bunurile menționate mai sus au fost identificate la S.C. R S.A., fiind întocmit în acest sens proces verbal de constatare";*

- *"cu toate că organele fiscale au anexat facturile fiscale nr.x/26.11.2008, x/01.04.2009 și x/03.04.2009 emise de diferite societăți către S.C. C S.A., facturi ce reprezintă "proiectare, avize instalații gaz la pensiunea Joarză, recepție tehnică instalație termică-gaz la pensiune și documentație tehnică proiectare și ISCIR-izare cazan 11,3 cm la pensiune", afirmând că reprezintă servicii ce nu au fost cuprinse în situațiile de lucrări efectuate în beneficiul persoanelor fizice x, dar care au fost cuprinse în situațiile de lucrări aferente facturilor emise de către S.C. R S.A., din declarațiile celor 2 învinuiți a reieșit că și la S.C. R S.A. au fost efectuate lucrările descrise mai sus conform situației de lucrări întocmite, iar învinuitul x a precizat că deși lucrările de ISCIR-izare și proiectare au fost efectuate la ambele obiective, acestea nu au fost facturate nici către persoana fizică și nici către S.C. R S.A., întrucât societatea care o reprezintă nu are avizele necesare de a emite astfel de facturi, motiv pentru care societățile de profil au facturat lucrările respective pe S.C. C S.A., iar pentru decontare le-au cuprins în cheltuielile indirecte ale societății avute la cele două obiective";*

- *"de asemenea, organele fiscale susțin că învinuitul Px în calitate de director general al S.C. C S.A. a emis în baza situațiilor de lucrări mai multe facturi fiscale cu o valoare stabilită în baza acestor situații cu toate că în urma analizei bonurilor de consum a rezultat că au fost date în consum la data efectuării fiecărei lucrări o cantitate mai mică de materiale față de cantitatea înscrisă în situația de lucrări sau că în perioada efectuării lucrării menționate nu au fost date în consum materialele înscrise în situațiile de lucrări. Nici în acest caz nu ne putem însuși aceste argumente întrucât facturile fiscale emise reprezintă "contravaloarea lucrărilor de construcție executate conform situației de lucrări" și nu contravaloarea materialelor din aceste situații";*

- *"În sesizare se mai specifică faptul că învinuitul x în calitate de director general al S.C. R S.A., în perioada 2007-2008 cu toate că a fost beneficiarul*

unor lucrări de construcție în calitate de persoană fizică, a înregistrat o parte din aceste lucrări în evidențele contabile ale S.C. R S.A. ";

- "Pe baza aceluiași argumente descrise la litera A nu ne putem însuși această opinie, faptele reclamate de organele fiscale având legătură de cauzalitate".

În contestația formulată, S.C. C S.A. susține faptul că lucrările au fost recepționate de beneficiar, facturate și plătite la nivelul la care au fost executate, prin urmare, aprecierea organului de control asupra realității sau nerealității executării unor lucrări de o asemenea amploare și valoare, din birou, fără deplasare/constatare la fața locului, o consideră total eronată.

Prin adresa nr.x/15.04.2011, în temeiul pct.10.7 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2011, Biroul Soluționare Contestații a solicitat organelor de inspecție fiscală punctul de vedere cu privire la toate aspectele reținute de organele de cercetare penală în motivarea soluției pronunțate prin Ordonanța nr.x/11.02.2011 a Parchetului de pe Lângă Tribunalul Mureș, potrivit căreia a fost sistat aspectul penal datorită căruia a fost suspendată soluționarea contestației, respectiv s-a dispus încetarea urmăririi penale față de învinuitul x, în calitate de director general al societății anterior menționate.

Urmare solicitării din adresa anterior menționată, prin adresa nr.x/21.04.2011, anexată la dosarul cauzei, organele de inspecție fiscală pecizează următoarele:

"Fără a ne pronunța asupra elementelor de specialitate juridică privind fundamentarea ordonanței parchetului, ne exprimăm opinia că referirile, susținerile (din conținutul ordonanței), ce vizează constatările organelor de inspecție, încadrarea acestora în textele de lege și concluziile de natură fiscală, sunt sensibil diferite de punctul de vedere al inspectorilor, care au realizat acțiunea de control în strictă concordanță cu procedurile și celelalte reglementări în materie, făcând instrumentări și demersuri analitice, raportate strict la prevederile legale, susțineri (din ordonanță) care însă nu sunt în măsură să modifice rezultatele fiscale ale inspecției, astfel că, în aprecierea noastră, în soluționarea contestației, se impune respingerea acesteia, așa cum am făcut propunere în referatul în cauză".

Având în vedere cele anterior prezentate, precum și faptul că organele de inspecție fiscală nu au analizat și nu și-au exprimat punctul de vedere față de toate concluziile și aspectele reținute de organele de cercetare penală (motivate pe baza documentelor depuse la dosarul cauzei, pe declarațiile învinuiților și a martorilor, precum și pe procesul verbal de constatare încheiat în urma unei cercetări la fața locului), cu toate că au avut posibilitatea prin adresa nr.x/21.04.2011, formulată ca și răspuns la solicitarea Biroului Soluționare Contestații, prin adresa nr.x/15.04.2011, anexată la dosarul cauzei, în speță se reține că organele de soluționare, în baza documentelor anexate la dosarul cauzei, nu se pot pronunța cu privire la starea de fapt fiscală existentă la S.C. C S.R.L. referitor la transporturile și lucrările despre care organele de inspecție fiscală au concluzionat că ar fi fost efectuate în beneficiul persoanelor fizice x ȘI x, și dacă pentru aceste lucrări trebuia colectată taxa pe valoarea adăugată.

Față de cele prezentate, se reține că, potrivit pct.10.4 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2.137/2011, *"La soluționarea contestațiilor, organele de soluționare se vor pronunța și în raport cu motivarea rezoluțiilor de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, precum și a expertizelor efectuate în cauză, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale"*.

În condițiile în care, deși soluția organelor de cercetare penală are implicații asupra efectelor fiscale, organele de inspecție fiscală s-au limitat în a preciza doar că susținerile din ordonanța nu sunt în măsură să modifice rezultatele inspecției fiscale, fără a analiza, punctual, argumentele reținute în ordonanța menționată. Având în vedere situația dată, respectiv puncte de vedere contradictorii exprimate și susținute de organele de inspecție fiscală și organele de cercetare penală, organul de soluționare a contestației, în baza documentelor existente la dosarul cauzei, nu se poate pronunța cu privire la legalitatea stabilirii în sarcina societății în cauză a taxei pe valoarea adăugată colectată și accesoriiile aferente.

În consecință, în cauză, devin incidente prevederile art.105 "Reguli privind inspecția fiscală" din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată:

(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere".

Referitor la prevederile legale anterior citate, la pct.102.1 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1050/2004, se precizează: *"La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale."*

Prin urmare, având în vedere prevederile legale anterior citate, motivațiile organelor de cercetare penală, opinia organelor de inspecție fiscală cu referire la acestea, constatările din cuprinsul actelor atacate, precum și argumentele petentei prezentate în contestația formulată, în speță devin incidente prevederile art.216 alin.(3) "Soluționarea contestației" din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează că: *"Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare"*, urmează să se **desființeze** Decizia de impunere nr.x/20.05.2010 pentru taxa pe valoarea adăugată în suma de **x lei** (x lei x 19%) și majorările de întârziere aferente în sumă de **x lei**, urmând ca organele de inspecție fiscală, alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată, să procedeze la o nouă verificare ținând cont de dispozițiile art.102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1.050/2004.

Totodată, în speță sunt aplicabile și dispozițiile pct.11.5, pct.11.6. și pct.11.7. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul

președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2.137/2011, potrivit căroră:

“11.5. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii”.

Conform celor reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art. 209 alin. (1) lit. a) și art. 210 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE

Desființarea Deciziei de impunere nr.x/20.05.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, întocmită de organele de specialitate ale D.G.F.P. Mureș - Activitatea de Inspecție Fiscală, la **S.C. C S.A.**, pentru **suma totală x lei**, compusă din:

- x lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată;
- x lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;

urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a întocmit decizia de impunere contestată, să procedeze la o nouă verificare, ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, considerentele prezentei decizii de soluționare a contestației și susținerile petentei.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Mureș, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR EXECUTIV,